

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی کنایات زبان تالشی شمالی با زبان فارسی

محل انتشار:

پژوهشنامه بختیاری شناسی و اقوام ایرانی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

افشین خانبابازاده - زبان های باستانی ایران - دانشکده ادبیات و زبانهای خارجه - دانشگاه تبریز

مهناز نظامی عبران - زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

کنایه‌ها از مهم‌ترین گونه‌های ادبی در ادبیات شفاهی هستند که گوینده مشخصی ندارند و می‌توان آن‌ها را در گفتگو مردم جوامع خودش جست‌وجو کرد، آن‌ها اجتماع و فرهنگ و آداب و رسوم جوامع خود را به خوبی نمایان می‌کنند. بدین‌گونه کنایه‌ها جملات و کلماتی هستند که در زبان مردم جاری می‌شوند و یکی از علل ماندگاری‌شان همین مردم هستند چون در گفتار روزانه‌شان استفاده می‌کنند، کنایه‌ها صاحب زیبایی بیان هستند و جست‌وجوی معنی اصلی در آنها دارای لذتی خاص می‌باشد، بنابراین بررسی کنایه‌های موجود در گویش‌های ایران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بسیاری از کنایه‌های زبان تالشی مختص قوم تالش می‌باشد و تعدادی هم با دیگر زبان‌ها مشترک می‌باشد، از آنجایی که این تحقیق بدیع و تازه است و تاکنون در هیچ تحقیقی به طور جداگانه کنایه‌های موجود در تالشی شمالی پرداخته نشده است پس می‌تواند بخشی عظیمی از فرهنگ و ادب این زبان را به نسل‌های آینده منتقل کند. در این راستا این پژوهش کنایه‌های عامه زبان تالشی شمالی را جمع‌آوری و در دو دسته مجزا، آنهایی که در زبان فارسی معادل دارند و آنهایی که در زبان فارسی برای آنها معادلی یافت نشد، بررسی کرده و بعد از آوانویسی کنایه‌ها، به ترجمه، معنای کنایی و کاربرد آن‌ها پرداخته شده‌است.

کلمات کلیدی:

کنایات، زبان تالشی شمالی، زبان فارسی، آوانویسی، معنای کنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1995782>

